Donderdag, 23 April 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3582

AMIGOE DI CURACAO

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Geallieerden staan twee uren op het Europese vasteland.

Cripps geeft nieuwe hoop voor Brits Indië.

Commando-aanval op Boulogne wordt een succes.

Gespannen toestand Hongarije-Roemenië.

Samenwerking Vichy-Berlijn leidt tot aftreden Fransen Gezant in Buenos Aires en leden van het gezantschap in Washington.

DUIKBOTEN IN DE CARAIBISCHE ZEE.

In de haven van St. Lucia.

Geen telegram repte ervan, maar het gestencilde blaadje „Bovenwindsche Stemmen" vernemen wij, dat in de haven van het eilandje St. Lucia (Groot Britannië) twee schepen beschadigd werden als gevolg van aanvallen door vijandelijke duikboten. Het ene schip was de „Lady Nelson" van de Canadese lijn, het andere een Noordamerikaans vrachtschip. Vijf mensen verloren hierbij het leven.

JAPAN EN FRANSE SCHEPEN.

In Londen wordt verklaard, dat Japan nu 50.000 ton Franse scheepsruimte heeft overgenomen. Alles betreft vrachtschepen (Londen, (AP) 23.4).

ACTIE IN DENEMARKEN.

Vlak bij Kopenhagen vonden hevige ontploffingen plaats. Men kon ook het geluid van lucht-afweergeschut horen. Dit was in actie op Malmoe. Rote lichtflitsen begeleidden de ontploffingen. Alles duurde wel 10 minuten. Toen was er een half uur niets te bespeuren en daar begon het weer nieuw (Stockholm, (AP) 23.4).

DE BEZETTING VAN PARIJS.

De Duitse bezettingsautoriteiten maakten bekend, dat zij 15 personen hebben laten doodschieten als vergeldingsmaatregel voor de jongste aanvallen op de Duitse bezettingsautoriteiten te Parijs.

Wanneer de aanvallers op de Duitsers niet gevonden worden binnen korte tijd, dan zullen nog 35 andere mensen worden doodgeschoten.

Deze aankondiging over het doodschieten dezer mensen was gedateerd April en ondertekend door den Duitse bezettingscommandant van groter Parijs. Te voren was reeds een bekendmaking afgekondigd, waarbij alle plaatsen van openbare vermakelijkheid gesloten werden. De Duitse autoriteiten geven toe, dat de daders, die op April de Duitse schildwachten aanvielen en een bom wierpen in een kantoor van het Duitse leger, nog niet gevonden zijn. Op 4 April werden reeds enige personen doodgeschoten, die geacht werden solidair te zijn met de daders. Twee dagen te voren werd weer een lid van het Duitse leger neergeschoten. Hierop lieten de Duitsers op staande voet 5 personen voor het vuurpeloton plaatsen.

Toen 15 dagen daarna de schuldigen nog niet ontdekt waren, werden 15 andere communisten doodgeschoten. Op 20 April werd weder een lid van het Duitse leger van achteren neergeschoten bij het station van de metro in de Rue Erlanger. In represaille hierop werden onmiddellijk Joodse communisten en personen, die solidair waren met de daders doodgeschoten. Bovendien is bepaald, dat, indien niet binnen een week de dader van deze laatste schietpartij in de ondergrondse zich aanmeldt, weder 20 communisten en Joden zullen worden doodgeschoten.

500 Communistische Joden en personen, die geacht worden solidair te zijn met de daders, zijn naar werkkampen overgebracht. Alle plaatsen van plezier, theaters en bioscopen zijn tot straf gesloten tot 24 April des morgens 5 uur.

Volgens bewering van luitenant generaal Ernst von Schaumburg, den Duitsen commandant van Parijs, werden 20 personen door Franse burgers uitgeleverd aan de Duitse autoriteiten in Vichy, (AP) 22.4).

DE TOESTAND IN DE BALKAN.

Volgens een diplomaat met een zeer lange ervaring in de Balkan is de situatie in de Balkan zeer onzeker. Hitlers bedreiging om de steden Bucuresti en Boedapest met de grond gelijk te maken is alleen in staat een oorlog te verhinderen tussen Roemenië en Hongarije over de grensprovincies in Transsylvanië. De diplomaat, die zich op het ogenblik in Londen bevindt, zeide dat de oude quaesties en de naijver, die de Duitsers in 1940 uitbuiten om Roemenië, Hongarije en Bulgarije onder de Duitse vleugels te krijgen, opnieuw oplaaien. Deze steeds heftiger wordende onenigheden bedreigen ten zeerste de nieuwe orde, die Duitsland in Zuid-Oost Europa wil opzetten en bovendien zijn zij een groot beletsel voor de uitvoering van de Duitse militaire plannen tegen Rusland. De grootste zorg van de Duitsers in Roemenië op het ogenblik is de vroegere boerenleider, Juliu Maniu, die de afgod is van de boerenstand in Transsylvanië. Maniu heeft in het openbaar geëist, dat premier Ion Antonescu de Roemeense troepen zal terugtrekken ten Zuiden van de Dnjester in Rusland en dat hij de oorlog zal voorbereiden tegen Hongarije om dat gedeelte van Transsylvanië te heroveren, dat de Duitsers in 1940 aan Hongarije schonken als een beloning te Wenen. Deze actie van Maniu verhindert, dat de Duitsers voldoende steun krijgen van Roemeense troepen in Rusland. Ook wordt de toestand in de Balkan steeds gevaarlijker voor de Duitsers, wijl om het kruitvat, waarop de Duitsers zitten de brandende lonten hangen, die ieder ogenblik het vat in de lucht kunnen doen springen.

De Duitse Gestapo en Antonescu hebben honderden aanhangers van Maniu gevangen genomen om zodoende te trachten Maniu van zijn volgelingen te beroven. Doch dat alles is vergeefs. Maniu, die de oorzaak was dat Koning Carol afstand deed van de regering alleen omdat hij weigerde met dezen samen te werken, is zeer moeilijk te overwinnen.

De diplomaat verklaarde, dat Roemenië reeds 250.000 man verloren heeft van de 800.000, die het voor de Russische strijd beschikbaar stelde. Vooral tijdens de winter zijn vele Roemenen gesneuveld, zodat er bijna geen enkele familie in Roemenië is, die niet een dode te betreuren heeft. Ook de intrede van de Verenigde Staten in de oorlog heeft Roemenië ten zeerste ontmoedigd. Het schijnt, dat voordat de diplomaten van de Verenigde Staten Roemenië verlieten, hoge Roemeense autoriteiten contact gezocht hebben met deze diplomaten. Zij wilden van de Verenigde Staten de verzekering verkrijgen, dat deze de na-oorlogse grenzen van Roemenië zou waarborgen tegen eventuele Russische eisen. In ruil daarvoor zouden zij trachten de militaire hulp, die ze aan Hitler verleenden, verder te onthouden. Deze voorstellen werden door de diplomaten der Verenigde Staten geweigerd.

De financiële toestand is hopeloos. Op de zwarte markt krijgt men 1000 lei voor een dollar, terwijl de officiële koers 220 is.

Ondanks de vele moeilijkheden doen de Duitsers echter wonderen met het olievervoer. Zij voerden de olieproductie op tot 4500 ton per jaar. Al deze olie is bestemd voor de Duitse legers. De Duitsers hebben het plan de grote raffinaderijen te Ploesti te gebruiken, voor het raffineren van de Russische olie, wanneer zij er in slagen de Caucasus te veroveren en de raffinaderijen van de Sovjet verwoest vinden. (Londen, (AP) 22.4).

DE OMMEKEER IN DE OORLOG.

Ivan Maisky, de Russische Ambassadeur in Groot Britannië, hield een redevoering bij het onthullen van een buste ter ere van Lenin op het Holfordplein in het Noorden van Londen. Maisky voorspelde de beslissende ommekeer van de oorlog dit jaar, als „het eerste licht van de dag doorbreekt voor de strijdende mensheid." (Londen, (AP) 22.4).

AMERIKAANSE STRIJDKRACHTEN IN INDIË.

Louis Johnson, hoofd van de Amerikaanse Raadgevings-missie in Brits Indië, deelde op een persconferentie mede, dat de verdediging van Brits Indië van vitaal belang is voor de Verenigde Staten. Hij verklaarde tevens, dat er reeds Noordamerikaanse troepen zijn in Indië, en dat er nog meer zullen komen.

Vermoedelijk doelde Johnson met de troepen, die reeds in Brits Indië zijn, op eenheden van de luchtmacht onder Generaal Brereton.

Louis Johnson zeide, dat de Verenigde Landen de oorlog zien als een eenheid, die in zijn geheel moet worden gewonnen en niet als een Europese oorlog met bijkomstige Aziatische gebeurtenissen. „Ik wil met nadruk verklaren, dat het niet de bedoeling is — ik zou moeten zeggen, niet de strategische bedoeling — van de Geallieerde naties aan het ene front een nederlaag te lijden, om zodoende aan het andere een overwinning te verzekeren. Ons komen in Brits Indië is niet alleen een zaak, die haar oorzaak vindt door de oorlogssituatie. Brits Indië is Noord-Amerika niet onverschillig geweest. De President der Verenigde Staten heeft onlangs verklaard, dat wij veel meer hulpmiddelen zullen stellen ter beschikking van China. M.a.w. wij zullen China helpen in zijn verdediging en op hetzelfde ogenblik deelden wij mede, dat na de oorlog wij afstand zullen doen van alle gebieden, die vroeger of gedurende de oorlog door de Noordamerikaanse Regering werden bezet, en dat wij zelfs bereid zijn zulks te doen wanneer de Chinese Regering dat ook nu van ons verlangt. Hiermee zet ik onze handelingen uiteen, om u, en door u het Indische volk, te overtuigen van de rechtschapenheid van het streven der Amerikaanse Regering door naar Brits Indië te komen, en ons totale gebrek aan territoriale aspiraties ten koste van Indië (New Delhi, (AP) 22.4).

CRIPPS GEEFT NIEUWE HOOP.

Tijdens een persconferentie deelde Sir Stafford Cripps mede, dat er nog steeds een mogelijkheid bestaat om een nieuw plan op te zetten om de Indische problemen voor het einde van de oorlog op te lossen. Maar elk zodanig plan zou moeten komen van Indië.

Toen Cripps de resultaten opsomde van zijn jongste besprekingen te New Delhi en de tegenwoordige situatie, zeide hij, dat als het een bemoedigend beeld was, zij zich niet zo bemoedigend als wel wenselijk was, het zeker daarom zo bemoedigend was, omdat er iets gedaan was. Hij onthulde, dat hij voor zijn vertrek uit New Delhi met de Indische leiders de mogelijkheid besprak, dat zij een nieuw plan zouden beramen voor deelneming aan de oorlogsregering in plaats van de voorstellen, die zij verwierpen. Hij legde er echter opnieuw de nadruk op, dat er maanden en jaren nodig zijn om een nationale regeringsvorm op te stellen, zoals de leiders van de Indische Congrespartij, die wensen. Hij zeide, dat er noch een aanduiding noch een poging was van generaal Tsjang Kai Sjek om tussen beide te komen. De generaal ging alleen naar Indië op uitnodiging van de Britse regering en op geen enkele wijze is hij bemiddelend opgetreden.

Cripps zeide, dat de besprekingen zeer waardevol waren, omdat boven alle mogelijke twijfel de houding van Engeland ten opzichte van Indië na de oorlog duidelijk werd. Amerika en alle andere landen kregen een helder beeld van de bestaande toestand. Het Indische volk en alle andere werden doordrongen van de oprechtheid van zowel het Britse volk als van de Britse regering. Cripps verklaarde, dat, indien den Indischen leiders het gezag was gegeven, dat zij verlangden zonder dat de wetgeving van het land veranderd was geworden, zij aan niemand verantwoordelijk zouden zijn, behalve dan op een zeer vage wijze aan hun eigen partijen. Deze toestand zou de rechten der minderheden niet veilig gesteld hebben. Hij besloot met zijn vertrouwen uit te spreken in de Indische leiders. Alhoewel zij er buiten blijven, zal de tegenwoordige regering al het mogelijke doen om op onofficiële wijze te helpen de Indische verdediging klaar te maken tegen de Japanners (Londen, (AP) 22.4).

BENZINE-VERBRUIK BEPERKT IN GROOT GEDEELTE U.S.A.

Ingelichte ambtenaren zeiden, dat het tijdelijke benzine-rantsoeneringssysteem den gemiddelden automobilist het wekelijkse gebruik van twee en een half tot vijf gallon brandstof zal veroorloven. Deze nieuwe regeling zal in 17 der Oostelijke staten van kracht zijn en in het district van Columbia [d.i. Washington].

De juiste verbruikstoelage is nog niet bepaald, maar aangenomen wordt, dat dit getal afhankelijk zal zijn van de voorraad, die er is onmiddellijk voor de rantsoeneringsregeling van kracht wordt (Washington, (AP) 22.4).

Het nieuws van vandaag.

Niet alleen in Curaçao wordt het leven duurder. Niet alleen in Curaçao komt er een tekort aan verschillende dingen. Over de Benedenwinden is ieder ingelicht. Over de situatie op de Bovenwinden schrijft „Bovenwindse Stemmen", hoe de toestand gaat nijpen, vooral voor wat benzine en meel betreft (blz. 3).

In de Verenigde Staten schijnt men er thans toe over te zullen gaan maximum-standaard-prijzen in te voeren. De nazies hebben dit reeds in alle bezette gebieden gedaan, en omdat het de enige oplossing van het probleem schijnt te zijn, dat op Curaçao ook reeds vele hoofden heeft doen breken.

Op het Westelijk halfrond hebben tot nu toe geen maximum-prijzen bestaan, met uitzondering van Canada, waar ze een goede vier maanden geleden werden ingevoerd. In de Verenigde Staten stijgt de levensstandaard met $1\frac{1}{2}\%$ per maand. Leon Henderson heeft berekend, dat de kosten voor het levensonderhoud sedert de intrede der Verenigde Staten in de oorlog nu reeds 15% gestegen zijn. Hij verwacht, dat de kosten voor het levensonderhoud dit jaar nog met 23% meer zullen stijgen, tenzij drastische maatregelen worden getroffen. Deze maatregelen zullen nu volgende week Dinsdag worden afgekondigd (blz. 3). Het is in dit verband reeds goed erop te wijzen, dat er gisteren een Gouvernementsbeschikking is afgekondigd, die is afgedrukt op blz. 2, en waarin onze Gouverneur in verband met de stijging van de eerste kosten tot levensonderhoud, de lonen voor bootwerkers vaststelt.

Het grote nieuws van vandaag is de commando-aanval van de geallieerden op de Franse kust bij Boulogne. De geallieerden bleven twee uren op de kust, vlak bij het versterkte Boulogne. Al die tijd hebben ze slechts één Duitsen soldaat ontmoet, die volgens het bericht (blz. 3), met een toorts zwaaide en „halt" riep. Dit moge een weinig propagandistisch getint zijn, uit het feit, dat deze commando-aanval er zo geleid heeft, dat de geallieerden voor het eerst na zoveel tijd enkele uren op de kust van het Europese vasteland konden toeven, is een overwinning, die niet zal nalaten het moreel van de geallieerden te versterken, en het moreel van de Duitsers te verzwakken. Hoezeer de Duitsers erdoor geschokt zijn, verhaalt het bericht op blz. 3.

„Juridische Haarkloverijen".

„Juridische haarkloverijen" noemde de Procureur Generaal op de Statenvergadering van Dinsdagavond een debat over de vraag, op welke rechtsgrond de Chinezen van hun vrijheid beroofd werden, in hoeverre door de overheid in overeenstemming met die rechtsgrond is gehandeld en in hoever niet, hoe de rechtelijke figuur van de Chinezen in de loop der weken op de wonderlijkste wijze is veranderd, enz.

„Juridische haarkloverijen" noemde de P.G. dit, daarbij wijzende op het veel grotere, belangrijkere probleem, dat onder dit juridisch aspect van de zaak verborgen lag en door uit het oog verloren werd: het probleem van rust en orde en openbare veiligheid, dat zou ontstaan, wanneer 400 stakende Chinezen vrij door Willemstad zouden rondlopen.

„Juridische haarkloverijen" noemde de P.G. dit, en hij gaf toe, dat de juridische kant van het geval allesbehalve smetteloos door het Bestuur behandeld was. Doch dat waren maar haarkloverijen, de eigenlijke quaestie ligt elders, dieper.

„Juridische haarkloverijen". Een eigenaardige uitdrukking in dit verband. Hadde het debat gelopen over de vraag, of de Chinezen nu onwillige zeelieden, dan wel ongewenste vreemdelingen waren, vooropgesteld een correcte behandeling op grond van de wetten, die voor één van beiden bestaan, m.a.w. wanneer men zich druk zou maken over de vraag, op welke grond precies aan deze mensen recht wedervaren is, dat zou men nutteloze haarkloverijen kunnen noemen. Maar dit is hier allerminst het geval. **Hier ging het erom, of een groep mensen recht of onrecht geleden had**, en het staat slecht, dit met een minachtend: „Juridische haarkloverijen" van zich af te schuiven.

De impliciete erkenning der incorrecties, die het optreden van het Bestuur in dezen gekenmerkt hebben, welke erkenning gelegen is in de uitdrukking „Juridische haarkloverijen", waar het erom gaat de handelswijze van het Bestuur aan de bestaande wetten te toetsen, deze erkenning willen wij eerst vaststellen en onderstrepen, vooraat wij er toe overgaan, de zaak naar haar bredere perspectieven, naar haar diepere betekenis te beschouwen, gelijk de P.G. dit noodzakelijk achtte.

De andere zijde is deze: een sociaal conflict tussen werkgevers en werknemers. **De werkgevers beroven de werknemers van het laatste wapen, dat zij hebben: hun vrijheid, en trachten in dit conflict tot een oplossing van het conflict te komen. Ze nemen hen tussen de tang en gaan vervolgens onderhandelen. De middeleeuwse pijnbank schiet iemand onwillekeurig in de gedachten.**

„Voor zover ik weet, is er dagelijks onderhandeld", antwoordde de P.G. op een desbetreffende vraag, en daar lag onuitgesproken de mening onder, dat uitsluitend op de in conflict zijnde werknemers de schuld rustte, dat men ondanks al die dagelijkse onderhandelingen niet tot een accoord kon geraken. Maar wie schudt hier niet zijn hoofd? Juridische beschouwingen hebben we nu als haarkloverijen naast ons neergelegd en we doen dus een beroep op elk weldenkend en eerlijk voelend mens: wie kan het onrecht dulden, dat in dergelijke ongelijke omstandigheden een conflict wordt uitgevochten, waarin twee partijen gelijk en evenwaardig naast elkander moeten staan? **Dringt zich hier de gedachte niet op, dat zelfs de door ons meest verachte politieke systemen, een vergelijking met ons democratisch Curaçao glansrijk kunnen doorstaan?**

De Heer Römer sprak ongelukkiglijk van een concentratie-kamp, en als een gebeten jakhals sprong de Bestuursgemachtigde op, om met verontwaardiging te verklaren, dat Curaçao geen concentratie-kampen kende. Och, „what is in a name"? We hebben de juridische haarkloverijen immers op verzoek van den P.G. zelf naast ons neergelegd? En in zover kunnen wij het met onzen Bestuursgemachtigde eens zijn: Concentratie-kamp is hier onjuist gebruikt, **de naam is nog te goed voor dat mensen-park, dat een particuliere maatschappij voor haar arbeiders ter beschikking heeft**, wanneer er om welke reden ook conflict tussen beiden ontstaat.

Dagelijks is er onderhandeld. Maar toen een advocaat, een buiten de partijen staande kenner van het recht, door de arbeiders ter hulp werd geroepen, **werd hem de toegang tot het kamp geweigerd.**

Weg met juridische haarkloverijen. De arbeiders hebben door hun aantal het recht verloren onwillig zeeman te zijn, met alle kansen op een onpartijdige behandeling, die daar ook voor hen uit voortvloeien. Maar sinds wanneer houden mensen op de bescherming te genieten, die een rechtvaardige wet ook hun verleent, **alleen omdat hun aantal de uitvoering van die wet te lastig maakt voor de overheid?**

De maatschappij zou het varkentje wel wassen. „En moeten wij der maatschappij eigenlijk niet dankbaar zijn, dat zij 400 stakers van de straten van Willemstad houdt"? roept de P.G. erkentelijk uit. Dit is een ander element in de bredere perspectieven van de quaestie. De belangen van de maatschappij en de politie liepen zo wonderlijk parallel. De rust en de orde en de openbare veiligheid moeten gehandhaafd blijven, en de maatschappij neemt om zeer nobele motieven der politie werk uit de handen. Of gepleegd onrecht oorzaak is van de dreigende rustverstoring, dat is minder. **Of die rust door nieuw onrecht gehandhaafd blijft, ook dat is minder.** Dat men die rust en die orde meende te handhaven met middelen, die juist de enige waren, welke tot onrust en opstand konden leiden, ook dat is minder, vermits die onlusten nu „en famille" uitbraken en bovendien de arbeiders zelf het gelag hebben betaald.

En hoe komt de P.G. aan zijn angst voor rustverstoring? Moest hij zelf op een suggestie van Dr. Desertine niet erkennen, dat de Chinezen het ordelijkste, vredelievendste, gehoorzaamste volk waren, waarover hij ooit overheidsfuncties heeft uitgeoefend? Zodat hij zelfs die tijd de gelukkigste van zijn leven noemt?

Waar dan in alle landen en bij alle volken de stakers in vrijheid blijven en de vrije loop van het recht de beste garantie voor het bewaren van de orde bleek, waarom dan dit ordelijkste aller volken opgesloten uit vrees voor ongeregeldheden? Is het niet juist de bestendiging, **de bekrachtiging van onrecht door het Bestuur verleend**, die deze mensen tot hun wanhoopsdaden heeft gebracht?

Er is veel onuitgesproken gebleven in deze vergadering, die geladen was van een medeleven met onrecht, dat ver boven juridische haarkloverijen uitging. Maar die bredere perspectieven, die grotere vormen, die de zaak had, en waarmee de Gemachtigde van het Bestuur het optreden tegen de Chinezen te rechtvaardigen dacht, die bredere perspectieven brengen deze rechtvaardiging allerminst, omdat zij ook het gepleegde onrecht in grotere vormen bevatten: in het quadraat.

De Krijgsraad op Aruba

Het Amigoe-verslag

door

FERNAND LUCIEN DE ROOY.

I.

Op Woensdagmorgen hield de Krijgsraad op Aruba zitting in de zaak tegen 3 Nederlandse militairen, welke reeds zoveel stof heeft doen opwaaien, door de verklaring, die over de defensie en weerbaarheid van Aruba werd afgelegd. Massa's ambtenaren, vooraanstaande mensen uit de Arubaanse maatschappij, geestelijken, de Directeuren van de Lago, waren samengeperst in de stampvolle zaal.

President was Rechter Dr. Adolphe W. J. M. Desertine, terwijl de Luitenants Emile C. J. M. van de Laarschot en J. Honig hem terzijde stonden. Secretaris was Luitenant Garschager.

Auditeur Militair was de Heer Meester Lindoro C. Kwartsz, terwijl de verdediging berustte bij den Advocaat Meester Abraham Papier.

Bij de opening wenst de verdediger op te merken, dat er een misverstand bestond omtrent het salaris van den beklaagde Jan Klip bij de Lago, dat niet $ 320.— was, maar $ 150.—. Volgens Mr. Papier zou het misverstand zijn veroorzaakt door een fout in het verslag over de zaak in de Curaçaose pers.

De Auditeur Militair Mr. Kwartsz wenst hierop te verklaren, dat men naar Aruba is gekomen om Kapitein Gerardus H. van der Spek als getuige te horen en anderen, die inlichtingen zouden kunnen geven.

Getuige Gerardus H. van der Spek.

Hierop wordt de getuige Kapitein Gerardus Hendricus van der Spek binnengeroepen. Deze verklaart Kapitein te zijn van de Infanterie, doch gedetacheerd te zijn bij het corps Mariniers. Tevens is hij Militair Commandant op het eiland Aruba.

Na enkele namen genoemd te hebben van personen, die hij gaarne als getuige zag opgeroepen, verklaart Kapitein Van der Spek het gevoel te hebben, dat hij meer als beklaagde dan als getuige voor de Krijgsraad staat.

Hierop stelt de President hem gerust door te verklaren, dat dit helemaal niet het geval is en dat hij uitsluitend als getuige is opgeroepen, opdat de Krijgsraad meer klaarheid kan krijgen in de zaak, welke hij voorhanden heeft.

De getuige verklaart, dat hij alle drie de beklaagden, Klip, Van der Zeeuw en Van den Berg, kent.

Den hoofdbeklaagde Klip kent hij sedert October 1939.

Over dezen deelt hij mede, dat hij zich bij aankomst op Aruba als Amerikaan voordeed. Er werden inlichtingen over hem ingewonnen, teneinde hem, indien hij Nederlander ware, onder de wapenen te roepen. Het bleek inderdaad, dat Klip Nederlander was, hoewel Klip beweerde niets met de Nederlandse zaak te maken te hebben.

Klip werd voor dienst opgeroepen, doch gaf aan de oproeping aanvankelijk geen gehoor met het excuus, dat hij Amerikaan was. Op 1 November 1939 kwam hij echter in dienst en ging naar het kamp op Savoneta.

Wat was uw eerste indruk van hem? vraagt de President.

O, hij maakte een zeer onverschillige indruk, antwoordt hierop de getuige. Hij gedroeg zich slecht en ik heb van het begin af aan alle moeite gedaan om hem op het rechte pad te brengen. Maar het was paarlen voor de zwijnen geworpen. Alles heeft hij gesaboteerd, van de eerste dag af, dat hij in militaire dienst was. Hij beschouwde zich niet meer als Nederlander, maar als Amerikaan. Hij liep bijvoorbeeld rond met zijn hemd uit de broek. Toch was hij in Nederland in militaire dienst geweest.

Verder deelt de Kapitein mede, dat hij Klip eens bij zich heeft laten komen met zijn vader, opdat hij zich in het vervolg beter zou gedragen.

Er werd veel met hem door de vingers gezien, maar het mocht niets baten. Hij had best vorderingen kunnen maken en sergeant of officier kunnen worden.

De President onderbreekt hier de woordenvloed van den getuige en vraagt of Klip zich ooit bij hem beklaagd heeft over de behandeling.

Hiervan zegt de getuige niets te weten.

De President vraagt vervolgens of de dienstplichtigen en in het bizonder de beklaagden, militaire opleiding genoten.

Hierop antwoordt de Commandant, dat alles werd gedaan om de dienstplichtigen op te leiden. Alle tijd, die over was, is bestemd geweest om den dienstplichtigen bij te brengen wat zij moesten kennen, niettegenstaande er soms tekort was aan wapenen en ammunitie.

Zelfs was eens de schietvoorraad opgebruikt. Deze werd later aangevuld waarop men weer met de schietoefeningen kon beginnen.

Het is mogelijk, dat Klip vele oefeningen niet heeft meegemaakt, omdat hij 71 maal voor dokter-onderzoek geweest is en 3 maal in het hospitaal heeft gelegen.

De Auditeur Militair vraagt nu enkele voorbeelden van het saboteren door den beklaagde Klip en hierop legt de getuige diens strafiijst over.

Vervolgens roept de getuige uit: „Ik heb in mijn gehele militaire loopbaan nooit een soldaat als Klip meegemaakt. Hij was een nagel aan mijn doodskist en muntte uit door zijn onmilitair gedrag”.

President vraagt nu: „Zou de reden voor zijn gedrag misschien zijn, dat hij door zijn ontwikkeling een hogere post had verdiend, dat hem bijvoorbeeld andere arbeid was opgedragen”?

Hierop antwoordt de getuige: „Sommige werkzaamheden moesten door soldaten verricht worden. De Amerikaanse soldaten werken dag en nacht. En had Klip zich er niet op beroepen Amerikaan te zijn”?

Over de quaestie van de ligging vraagt de President nu het een en ander.

De Commandant verklaart dat deze normaal was. Elkeen had een behoorlijk bed.

Over de uitrusting verklaart de Commandant, dat deze in het begin zeer slecht was.

Men moest veel Japans materiaal gebruiken. Hierbij haalt hij een voorbeeld aan van Japanse sokken, die na één mars reeds stuk waren.

Dikwijls werd vergunning gevraagd om nieuw materiaal te kopen. Doch alles werd geregeld op Curaçao en het kwam wel voor, dat hem het gevraagde geweigerd werd. In verband hiermede wil de getuige wel enkele brieven ter beschikking stellen van de Krijgsraad. Hij wijst er echter op, dat men heeft geroeid met de riemen, die men had.

Over het leven van de soldaten zegt hij, dat dit normaal was, ook nu in oorlogstijd.

De voeding was goed. Sommige manschappen vonden die zelfs overheerlijk en wat hem zelf betreft, verklaart de getuige er niets op tegen te hebben de voeding voor de soldaten altijd met zijn gehele familie te gebruiken. Er was een speciale officier die het eten controleerde en zelfs had getuige eens voorgesteld een aparte keuken voor de Kustbatterij te laten aanleggen.

Curaçao.

Dagorder:

Bij telegrafische beschikking van Zijne Excellentie den Bevelhebber der Zeestrijdkrachten [1]) is de marinier der 1e klasse M. van NIEL bevorderd tot korporaal der mariniers.

Deze bevordering bij keuze is geschied op grond van de tegenwoordigheid van geest en van het initiatief betoond door stukscommandant VAN NIEL toen er uit zee in zijn richting werd geschoten en hij dit vuur onmiddellijk beantwoordde, waarop het schieten vanuit zee werd gestaakt en groot onheil voorkomen.

Ik vertrouw dat alle leden van de Weermacht in voorkomende gevallen het voorbeeld van korporaal VAN NIEL zullen volgen.

Leve de Koningin.

Curaçao, de 22e April 1942.
De Oudst Aanwezend Zeeofficier
Algemeen Militair Commandant.
De Kapitein ter zee,
G. J. Baron van Asbeck.

Ter kennisneming aan alle schepen en inrichtingen teneinde te doen voorlezen door den commandant voor de boeg.

1) Dit is de Luitenant Admiraal Johannes Th. Fürstner — Red.

Nederlandse Weermacht op Curacao gehuldigd.

Tegenwoordigheid van geest van Marinus van Niel. Opperbevelhebber en A.M.C. komen persoonlijk feliciteren.

Gistermiddag is er op de Kustbatterij te Steenrijk een huldiging geweest van den kanonnier Marinus van Niel, die zich bij de laatste duikboot-aanval op Bullenbaai, Curaçao, zo manmoedig heeft onderscheiden.

Door een misverstand hadden wij helaas in ons eerste bericht gezegd, dat het anderen waren geweest, die geschoten hebben. **Het waren de onzen!** Toen wij ervan op de hoogte gebracht waren, was het al te laat voor de courant en eerst de volgende dag konden wij het aanvullende bericht plaatsen, dat de kustbatterij bediend werd door onze Curaçaose jongens, door de kinderen van ons eigen land, door de manschappen van de V.K.C. en de Schutters, in samenwerking met het Corps Mariniers en het Koninklijke Nederlands Indische Leger.

Reeds heeft het Curaçaos gerucht de naam van Kanonnier Marinus van Niel aan ieder bekend gemaakt. Een huldiging van den kanonnier heeft thans plaats gehad en wij menen niet veel te zeggen, wanneer wij eraan toevoegen, dat in de persoon van Van Niel de gehele Curaçaose weermacht in al haar onderdelen en wapens hulde heeft gekregen. Hier was de eerste actie tegen den vijand.

Deze actie was zo, dat de vijand moest afdruipen. Onze manschappen in samenwerking met de verduistering hebben den vijand van onze kusten afgeslagen.

Bij de huldiging waren Z.E. de Gouverneur, Opperbevelhebber, en de Algemeen Militair Commandant persoonlijk aanwezig, evenals de Noordamerikaanse Schout-bij-Nacht J. B. Oldendorf. Nog andere hoge militaire autoriteiten waren erbij gekomen. Een erewacht van Surinaamse Mariniers stond bij de barakken.

De A.M.C. las een dagorder voor, waarin Van Niel geroemd werd om zijn tegenwoordigheid van geest en initiatief. Bij keuze werd Van Niel tot corporaal bevorderd, hetgeen een uitzonderlijke promotie is, daar hiervoor een bizondere toestemming van den bevelhebber der zeestrijdkrachten nodig is.

De Opperbevelhebber complimenteerde Corporaal van Niel persoonlijk. Alle andere aanwezige autoriteiten volgden.

Wij mogen zeker ook onze hartelijke gelukwens aanbieden en onze bewondering uitspreken voor de praestaties van onze mannen.

STIJGING VAN KOSTEN VAN LEVENSMIDDELEN.

De Gouverneur van Curaçao, een redactiewijziging willende aanbrengen in de overwegingen Zijner beschikking dd. 20 April 1942 No. 2440 en tevens de beschikking zelf t.a.v. enkele punten willende wijzigen; heeft gevonden:

De beschikking hiervoorbedoeld als volgt te doen luiden:

„Overwegende, dat bij beschikking van 6 Maart 1942 No. 1506 de stuwadoorsbedrijven in Curaçao zijn aangewezen als bedrijven, waarin verplichte arbeid wordt verricht en ingevolge art. 4, lid 1, van het „Bedrijvenbesluit 1941” de sjouwerlieden (bootwerkers), gangwaymen en winchmen, die in de loop van drie maanden voorafgaande aan die aanwijzing in het stuwadoorsbedrijf werkzaam zijn geweest, door de betrokken autoriteiten gevorderd zijn op eerste aanwijzing de hun verstrekte opdracht uit te voeren;

Gelet op artikel 5 van het „Bedrijvenbesluit 1941”;

Overwegende, dat in verband met de stijging van de kosten van eerste levensbehoeften en kleding enige loonsverhoging voor meerbedoelde werknemers gemotiveerd voorkomt;

Overwegende echter, dat nu Curaçao mede in de oorlog is betrokken van een ieder verwacht mag worden, dat hij zich, opofferingen getrooste zodat loonsverhoging niet steeds gelijke tred kan houden met de verhoogde kosten van levensonderhoud;

Overwegende, dat in deze beschikking de lonen worden onderscheiden in die welke op werkdagen van 7 uur 's morgens tot 12 uur 's middags en van 13 uur 's middags tot 18 uur 's namiddags en die welke op andere uren van een etmaal zomede op alle uren van Zon- en algemeen erkende Christelijke feestdagen worden betaald, zullen de eerstbedoelde als daguren en de laatstbedoelde als overwerkuren worden aangemerkt;

Overwegende, dat den bootwerkers bij het voorbrengen hunner wensen is toegezegd, dat eventueel een rechtvaardige verhoging met terugwerkende kracht zou worden verleend;

Overwegende, dat voorzoveel er onder vaakbedoelde werknemers zijn, die niet komen tot een redelijk weekmaandloon een voorziening zal worden getroffen als sub III hieronder te bepalen;

heeft goedgevonden vast te stellen:

I. als lonen aan vaakgenoemde werknemers te betalen:

a. voor daguren:
1. aan bootwerkers *f* 0,55 per uur;
2. aan winchmen en gangwaymen *f* 0,60 per uur;
b. voor overwerkuren:
1. aan bootwerkers *f* 0,95 per uur;
2. aan winchmen en gangwaymen *f* 1,05 per uur;

II. Te bepalen dat de hiervoor bedoelde loonsverhogingen met terugwerkende kracht tot 9 April 1942 zullen gelden;

III. Te bepalen, dat de in hoofde bedoelde werknemers, voorzoveel zij aannemelijk maken, dat zij niet tot een redelijk week- maandloon komen en daartoe de wens te kennen geven, zullen worden tewerk gesteld bij Openbare Werken tegen de aldaar geldende lonen, om ingedeeld te worden voor die dagen, waarop zij niet als bootwerkers kunnen arbeiden.

„DE IMPRESSIE”.

De Heer van der Laan liet ons mededelen niet gezegd te hebben naar aanleiding van een applaus in de Statenvergadering „Gooi ze er toch uit”, welke mededeling wij gaarne in ons blad publiceren, teneinde een verkeerde opvatting te corrigeren.

PROCLAMATIE VAN DEN D.V.G. P. IR. DE BRUYN O.P. OP ST. JORISDAG.

Beste Broeders Verkenners,

Wij vieren dit jaar wel een heel droevig St. Jorisfeest. Velen onzer Broeders in Europa mogen niet eens hun verkenners-uniform dragen, noch bijeenkomsten houden. De Nazies menen, dat het verkenner-zijn in je hoed, of in je kleren zit, maar dan vergissen zij zich toch. De geest van verkennen blijft vaardig, tot zelfs in de gevangenis, of in het concentratiekamp. Dit neemt echter niet weg, dat onze wereldbroederschap een zware proef doorstaat, en dat onze gemeenschap veel lijdt door het totale gebrek aan verbinding met ons nationaal hoofdkwartier waarvan in normale omstandigheden, al onze volmachten moeten komen.

Wij zullen dit jaar de St. Joris boodschap van onze H.V.G. missen. Zowel in dierbaar vaderland, als in Nederlands Oost Indië zullen onze verkenners niet eens het recht hebben St. Jorisdag uiterlijk te vieren.

Laten wij daarom God danken, dat wij hier op Aruba, Bonaire en Curaçao alsmede in Suriname St. Jorisdag mogen vieren. Het traditionele kampvuur, zullen wij niet kunnen houden vanwege de verduistering, maar laten wij tenminste de dag goed besteden en deze openen met een H. Mis. Dragen wij die dag de H. Communie op voor onze verdrukte Broeders in de bezette landen.

Broeders Verkenners, ondanks dat enige onzer beste VT's in militaire dienst zijn, zodat we ook onze leiding niet kunnen aanvullen met all round verkenners en ondanks, dat we geen avond-bijeenkomsten kunnen houden, moeten we ons spel niet onderbreken. Zoals het vorig jaar, doe ik ook deze keer een beroep op onze P.L.'s en op onze aalmoezeniers. Laten wij de moed niet verliezen. Onze jongens zijn mede geroepen een nieuwe gemeenschap op te bouwen na deze afschuwelijke oorlog. Ze moeten vooral de geest van Christelijke Broederschap helpen verspreiden na het staken der vijandelijkheden. Ze moeten zoveel mogelijk alle vaardigheden bezitten om de ontredderde wereld te herstellen. Zij moeten mede de bouwstenen aandragen voor een diepe godsdienstige en zedelijke grondslag der toekomstige maatschappij. Zij moeten door het beoefenen der Christelijke deugden de samenleving van morgen doordrenken met de geest van liefde.

Aalmoezeniers en leiders, zet Uw schouders gezamenlijk onder dit mooie, maar zware werk. De toekomst ligt mede in Uw handen. Weest paraat en volgt het rechte spoor. Gij weet, dat is het spoor van Christus. Volgt Hem, en ge zult slagen. De wereld zal immers hersteld worden in Christus.

Met stevige linker,

Uw in Xo toegen.

p. A. I. de Bruyn O.P.

D.V.G.

DE QUAESTIE DER CHINEZEN.

Tot op dit ogenblik is nog geen antwoord ontvangen op het telegram aan den Chinesen consul op Trinidad, wien men een uiteenzetting van het gebeurde in het concentratie-kamp alhier had gegeven. De consul op Trinidad is daarop in contact getreden met de Chinese gezanten te Londen en Washington. Er is nog geen verder nieuws hieromtrent.

* * *

In het concentratie-kamp heeft men ongeveer 100 Chinezen gescheiden van de anderen. Zij zijn nu ondergebracht in twee verschillende barakken. De goedwillenden en de kwaadwillenden zijn nu gescheiden.

Van allen in het kamp, zijn alle geldwaarden, juwelen en e.d. in bewaring genomen. Zoals men weet, zijn Chinezen gewoon alles altijd bij zich te dragen. Ook heeft men een paar trucks vol pijpen en voorwerpen, waarmede men eventueel een aanval zou kunnen doen, uit het kamp weggereden.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Gouvernementsexamens in Machineschrijven en Stenografie, volgens het examen-programma der Nederlandse Vereniging van Leraren in Stenografie en machineschrijven (V.L.I.S.E.M.) gehouden op 17 April 1942 in de Hendrikschool.

Diploma Machineschrijven (40 lettergrepen per minuut): Geëxamineerd: 12 candidaten; afgewezen: 6 candidaten; geslaagd: 6 candidaten, t.w. de heren: R. L. Henriquez; L. Hirschberg, A. J. Jesurun; F. Linden; B. Linden, F. de Wit.

Diploma Stenografie (100 lettergrepen per minuut). Geëxamineerd: 2 candidaten; geslaagd: 2 candidaten, t.w. de dames: Angela Moron en Gloria van de Veer.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	1227
2e prijs	9605
3e prijs	8858

Buitenland.

FRANSE KUST AANGEVALLEN.

Van gezaghebbende zijde wordt gemeld, dat de Royal Airforce een offensieve vlucht heeft ondernomen op het uitstekende schiereiland bij Cherbourg. Hurricane-bommenwerpers, die deel namen aan de aanval, vielen vijandelijke vliegvelden aan. Er worden geen Britse machines vermist (Londen, (AP) 22.4).

COMMANDO-AANVAL OP FRANSE KUST.

Het communiqué van de gezamenlijke operaties luidde: „In de vroege uren van 24 April werd een verkenningsaanval uitgevoerd op de Franse kust bij Boulogne. De Duitse troepen, die dit gedeelte van de kust bezetten, werden teruggedreven."

Het communiqué vervolgde: „De Britse patrouille drong door in de kustdefensies, en trok zich na twee uren terug. De maritieme strijdmacht, die deze verkenningsstrijdmacht vergezelde, werd in een gevecht gewikkeld tegen vijandelijke treilers. Een Duitse treiler werd zwaar beschadigd, terwijl een andere in brand werd achtergelaten. Er werd in dit gevecht geen enkel Brits schip beschadigd en onze maritieme verliezen waren gering" (Londen, (AP) 22.4).

DE COMMANDO-AANVAL OP BOULOGNE.

Welingelichte personen weten te melden, dat de commando-aanvallen op Frankrijk en speciaal de laatste op Boulogne het vertrouwen der Duitsers ten zeerste geschokt hebben. De achterdeur van Europa is niet, zoals de Duitsers dachten, gesloten. En de Duitsers beginnen te begrijpen, dat zij hun hoofdstrijdkrachten niet tegen Rusland in het veld kunnen werpen zonder beducht te zijn voor een invasie in Europa of ten minste voor een steeds toenemend aantal commando-aanvallen.

Londense kringen zijn van mening, dat het niet helemaal in orde is met de Duitse verdediging langs de kusten. De commando's bleven twee uren op de Franse kust bij een zeer sterk verdedigd punt. De kustverdedigingswerken bij Boulogne bestaan uit een serie sterke verdedigingswerken met machinegeweren omgeven door blokhuizen en mijnenvelden. De hoofdverdediging van de kusten schijnt echter te liggen bij de gepantserde troepen in het binnenland. Boulogne zelf is volgens foto's door de Raf geheel en al verwoest. De militaire waarde van Boulogne is zeer gering (Londen, (AP) 22.4).

DE AANVAL OP DE STREEK ROND BOULOGNE.

Het Britse Nieuwsagentschap gaf het volgende verhaal over de aanval van de Britse commando's op Boulogne.

„Halt" is het enige woord, dat gesproken werd door een met een toorts zwaaienden Duitsen soldaat, die op patrouille was en het was ook de eerste uitdaging, die de Britse commando's ontmoetten op hun twee urenlange tocht op de Franse kust bij Boulogne. De geweren der Tommies, lichte machinegeweren, klikten en de toorts ging uit. Verder hoorden we niets meer. Omsluierd door de nachtelijke dauw slopen wij voorzichtig het land binnen. De commando's sprongen op de zandbanken en waadden naar de kust. Zij hadden zich gecamoufleerd en hun gezichten zwart gemaakt. Alle commando's droegen rubberzolen met uitzondering van een officier, die schoenen droeg gemaakt uit een oud tapijt.

De commando's werden geleid door den 30-jarigen lord Lovat. De nazies werden totaal verrast. Verbindingslijnen werden vernietigd en versterkte posten van den vijand beschoten. Het land werd verkend en zonder een man te verliezen met alle wapenen kon men terugkeren. De streek rond Boulogne wordt als de sterkste langs de gehele kust beschouwd.

De invasie van Frankrijk verliep erg gemakkelijk. Terwijl we aan wal kwamen, schenen de zoeklichten onrustig heen en weer. De nazies lieten duidelijk zien, dat zij zenuwachtig waren. Toen wij voorwaarts drongen, hoorden wij de fluitjes gaan, doch in plaats van dat een spervuur losbrak over de open vlakte, die ons scheidde van de duinen, gebeurde er niets.

De commando's werden naar de kust gebracht door kleine schepen, die bleven wachten om de commando's terug te brengen.

De Duitsers werden opmerkzaam gemaakt op de aanval door de aanwezigheid van de Britse schepen. Toen de commando's aan de top der duinen verschenen, brak eindelijk het machinevuur der Duitsers los. Later werden de Britse schepen beschoten, doch het vuur werd heftig beantwoord. De duisternis werd fel verlicht door het vuren. Een Duits schip werd in vlammen geschoten en ging er van door. Plotseling eindigde het vuren en keerde de duisternis en de stilte terug.

Hierna keerden de commando's terug naar de schepen, vol blijdschap en trots, dat alles zo goed verlopen was (Londen, (AP) 23.4).

DUITSERS EISEN CEMENT-VOORRADEN OP.

Het Britse Ministerie van Economische Oorlogvoering deelde mede, dat de Duitsers in hun vrees voor Commando-aanvallen op de door hen bezette gebieden, meer dan helft van de Franse cement-productie in beslag namen voor het bouwen van nieuwe verdedigingswerken langs de kust. De jaarlijkse totale cement-opbrengsten van de Fransen belopen ongeveer 2½ millioen ton (Londen, (AP) 22.4).

FRANSE GEZANTSCHAPSLEDEN TREDEN AF.

Uit Washington wordt bekend gemaakt, dat er vier leden van het Franse Gezantschap en de consulaire Staf aftraden, als protest tegen de samenwerkingspolitiek van Vichy. De namen van deze leden zijn: Léon Marschal, raadsman aan het gezantschap, baron James Baeyens, eerste secretaris, André Fiot, vice-consul en Charles Bénoit, code-beambte (Washington, (AP) 22.4).

FRANSE GEZANT IN ARGENTINIË AFGETREDEN.

De Franse gezant Marcel Peyrouton te Buenos Aires, die zijn ontslag nam, nadat Pierre Laval weder aan de macht kwam in Frankrijk, bracht een afscheidsbezoek aan den Argentijnsen minister Ruiz Guinazú. Naar vernomen wordt, zal Peyrouton te Buenos Aires blijven als privé-burger. De lopende zaken zullen worden waargenomen door den Chargé d'Affaires baron Guy de la Tournelle tot de komst van den nieuwen ambassadeur (Buenos Aires, (AP) 22.4).

DE NIEUWE STAF.

Vice-admiraal H. F. Leary kondigde de nieuwe geallieerde staf van het Z.W. gedeelte van de Stille Oceaan aan: J. Cary Jones, Kapitein J. H. Carson, M. R. Kelley, R. C. Hudson, J. H. Schultz, A. N. Neale, H. J. Martin, B. B. C. Lovett, J. D. L. Grant, R. L. Taylor, alle van de U.S.-marine. Van de Australische marine werd benoemd Kapitein F. E. Getting. **Van de Koninklijke Nederlandse Marine G. B. Salm.**

DE STRATEGIE DER GEALLIEERDEN.

Lord Strabolgi, de arbeidersleider, die in het Hogerhuis de strategie der Geallieerden besprak, wees er op, dat het feit, dat de Eerste Britse Zeelord en andere hoge stafofficieren Londen hebben verlaten om met generaal Marshall naar Washington terug te keren, aanduidt, dat er een hiaat is in de oorlogsstrategie van de Verenigde volken (Londen, (AP) 22.4).

MAXIMUM PRIJZEN IN DE V.S.

Gezaghebbende bronnen deelden mede, dat Leon Henderson, de Noordamerikaanse Prijs-Administrateur, Dinsdag as. de bevriezing zal bepalen van alle prijzen overeenkomende met die van de vorige maand.

Deze maatregel zal van invloed zijn zowel op de prijzen van de detailhandel, de handel in het groot als op de fabrieksprijs, en zal alle consumptiegoederen omvatten, misschien met uitzondering van voedsel (Washington, (AP) 22.4).

ALLE PATENTEN WORDEN IN BESLAG GENOMEN.

Roosevelt onthulde, dat hij aan de Regering opdracht gegeven heeft alle patenten in beslag te nemen, die direct of indirect in handen zijn van buitenlandse vijanden. Zij zullen worden gebruikt in het voortzetten van de oorlog alsmede voor burgerlijk gebruik (Washington, (AP) 22.4).

DE DUITSE SCHEEPSVERLIEZEN IN HET NOORDEN.

In een résumé, dat werd uitgegeven door het „Nieuws van Moskou", wordt onthuld, dat de Russische vloot in de Noorse wateren en in de Barents-zee, gedurende de winter tot 1 April 85 Duitse schepen tot zinken bracht, met een totale tonnage van 378.400 ton.

Gedurende de eerste tien dagen van de maand April werden 7 transportschepen, metende 48.000 ton, naar de bodem van de zee gejaagd.

25% van de Duitse vliegtuigen, die op 4 April een aanval uitvoerden op Murmansk werden vernield. Bij een onlangs gedane aanval verloren de nazies daar nog 27 vliegtuigen (Kuibysjev, (AP) 22.4).

TOGO RICHT ZICH TOT ZIJN VOLK.

De Japanse uitzendingen bevatten een rede van Togo, minister van Buitenlandse Zaken, waarin deze het Japanse volk waarschuwt, tegen elke onvoorziene gebeurtenis, daar de Verenigde Staten iedere gelegenheid zullen benutten teneinde tot het tegenoffensief over te gaan.

Togo sprak voor de vergadering van de Japanse economische bond en zeide, dat nu Duitsland en Italië geheel voorbereid zijn een machtig offensief te ondernemen tegen Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, de positie van de Geallieerde Landen nog meer zou verzwakken. Hij voorspelde, dat Japan en diens geallieerden spoedig de genade-slag zullen toebrengen aan de oude wereld-orde, in welker plaats een nieuwe orde zal verrijzen, die gefundeerd is op rechtvaardigheid en gelijkheid voor eenieder.

Hij deelde tevens mede, dat men zich zal houden aan het Russisch-Japans verdrag en verklaarde, dat het onlangs hernieuwde visserij-verdrag met Rusland een doorslaand bewijs is van de vriendschappelijke betrekkingen, die er tussen beide landen heersen.

Togo vervolgde zijn relaas met er op te wijzen, dat het Kremlin te verstandig is om de kastanjes uit het vuur te gaan halen voor de Britten en de Noord-Amerikanen. De spreker beweerde, dat de mislukking van de zending van Sir Stafford Cripps en het getrouw blijven van Argentinië en Chili aan de absolute neutraliteitspolitiek harde slagen zijn gebleken voor het prestige van Groot Britannië en de Verenigde Staten. Hij zeide, dat de wereld-situatie zich meer ten gunste heeft ontwikkeld voor Japan (Tokio, (AP) 22.4).

DE STRIJD AAN HET FINSE FRONT.

Het Finse communiqué meldde geringe activiteit aan de fronten op het land. Volgens het communiqué zouden er twee Russische vliegtuigen neergehaald zijn door luchtafweer-geschut, terwijl er een ander beschadigd werd (Helsinki, (AP) 22.4).

RUSSEN RUKKEN NAAR SMOLENSK OP.

De radio van Moskou berichtte, dat soldaten van de afdeling N. onder Generaal Zjukov oprukken naar Smolensk uit het Noord-Oosten en verschillende verwoede vijandelijke tegenaanvallen hebben afgeslagen. Bij gevechten, die twee dagen duurden, hebben zij 1180 Duitsers gedood. 5 Russische scherpschutters doodden op een enkele dag 600 Duitsers (Washington, (AP), 22.4).

RUSSISCH OFFENSIEF OP DE AUNUS-LANDENGTE.

Asbronnen alhier berichtten, dat Russische troepen uit Siberië een offensief begonnen zijn op de Aunuslandengte tussen de meren Ladoga en Onega ten Noord-Oosten van Leningrad. Finse soldaten noemden de aanval de „hevigste van de oorlog" (Stockholm, (AP) 22.4).

AANVAL BIJ KALININ.

Het middagcommuniqué van gisteren uit Moskou maakte melding van aanvallen bij Kalinin door de infanterie, gesteund door tanks. De vijand deed ook onbetekenende aanvallen, doch deze aanval werd door de Russen afgeslagen. De Duitsers dropen af en lieten 900 man op het slagveld achter. Tanks en machinegeweren werden buit gemaakt. In gevechten bij het dorp K verloren de Duitsers ongeveer 200 man (Moskou, (AP) 23.4).

BOVENWINDEN.

„BOVENWINDSE STEMMEN"

Het laatste nummer van het gestencilde veertiendaagse blad "De Bovenwindse Stemmen" is op halve dikte. De Redacteur-Uitgever deelt mede, dat dit het gevolg is van papierschaarste. Ook is het mogelijk, voegt hij eraan toe, dat het blad een tijd lang niet zal verschijnen, in verband met een te ondernemen reisje van den Redacteur.

[Ging zulks hier ook maar zo gemakkelijk. — Red. Amigoe.]

LANDBOUWVERENIGING.

In Philipsburg werd dezer dagen een vergadering gehouden door de Landbouwvereniging over het vaststellen van het percentage hooi, dat elk lid van de Landbouwvereniging zal mogen verschepen.

GEEN BENZINE.

St. Maartens weinige auto-bezitters vrezen benzine-gebrek. Men verwacht, dat de verscheping van benzine van Curaçao naar de Bovenwinden ingeperkt zal worden. De laatste boot, die te Philipsburg aankwam, had al veel minder bij zich. Het plaatselijke bestuur heeft al een rantsoenering van benzine in moeten stellen, vooral in verband met de verkoop van benzine aan auto- en truck-houders van het Franse gedeelte des eilands.

De Fransen zijn hierover danig gepiqueerd. „De Bovenwindse Stemmen" schrijft naar aanleiding hiervan, dat de overheid hier schade doet aan de goede verstandhouding, die altoos op St Maarten tussen de twee volken heeft bestaan. Het blad wijst op de aankoop van allerlei levensbehoeften door Nederlanders op het Franse gedeelte van het eiland. Het is in deze moeilijke tijd — aldus het blad — beter de wederzijdse verstandhouding goed te houden.

F. L. MEDERO VERTROKKEN.

De Heer F. L. Medero is van St. Maarten vertrokken.

VOEDSELSITUATIE

Opvoeren van de plaatselijke landbouw.

De aanvoer van voedselvoorraden op de Bovenwinden neemt steeds af. De scheepsmensen klagen erover, dat het zo moeilijk is vergunningen te krijgen voor verzending. Bovendien zijn vele schepen uit de gewone vaart genomen. De K.N.S.M. wil liefst 3 tot 5 weken van te voren ingelicht worden omtrent gewenste scheepsruimte. Het opvoeren van de plaatselijke landbouw is dus de enige oplossing.

DE LAGO EN DE ISLA.

In „La Prensa" schrijft Statenlid Jan H. Eman het volgende artikel:

Mijnheer de Redacteur,

De zitting van gisteravond der Staten schitterde in een juridisch debat tussen de heren Da Costa Gomez en Van der Laan over wetsartikelen betreffende onwillige schepelingen waardoor de Voorzitter, die alhoewel geen jurist, zo begeesterd was dat hij zich verbeelde dat aangaande de aangelegenheid (het doodschieten van Chinezen) andere sprekers ook in deze juridische kielzog te betrekken.

Moest er geen spoed betracht worden bij de behandeling der zaak tot oriëntatie aan de Maatschappij betreffende de angstwekkende toestand, dat er 52 mensen van deze burgerij door het Bestuur geschoten werden, zouden wij gaarne den heren gunnen de sociale geestelijke ontspanning van een beetje te pronken met hun juridische kennis.

Echter menen wij, dat in het eerste stadium der behandeling van de hoofdzaak is afgedwaald, trouwens is het ook gebleken, dat deze discussies tijdrovend waren. Een verschil van opvatting of er al of niet gesproken kan worden van een raadsman of een raadgever der Chinezen is zeker lang niet terugkomst op Aruba, dat stelletje wij ons uit nieuwsgierigheid voor bij terugkomst op Aruba, dat stelletje jonjonge juristen ter plaatse, bij wie niet mankeert fris juridisch inzicht, te vragen hun mening over de juridische betekenis van een raadsman en raadgever.

Wil men trachten, zoals uit de insinuatie af te leiden is, de politie die geschoten heeft het kind der rekening te maken, kan dit nog in de loop van het geding gedaan worden, ofschoon al reeds vaststaat dat de politie aangevallen is en het meer dan logisch is, dat deze zich had moeten weren, in de eerste plaats om te tonen dat zij er is om orde te handhaven en niet om uit vrees weg te lopen, ten tweede ook heel natuurlijk tot zelfverdediging kan zij ook schieten. Men moet niet pennywise poundfoolish wezen door zich blind te staren op het optreden der politie en van de bron van oorzaak afwijken, maar wel de factoren van oorzaak bespreken en deze uit vrees voor herhaling van verdere analoge incidenten trachten weg te werken. Te verwachten is, dat bij relaties en opstootjes die zich handhaven met middelen van geweld de politie weer zal schieten, aldus is het zaak om in de eerste plaats aanleiding daartoe te vermijden. De hierboven bedoelde oorzaak is te vinden m.i. in het feit, dat de kapitalisten willen parasiteren op het productievermogen van de werkende klasse, dus de loon-politiek is hier de kern der oorzaken. Dat er op Aruba bij de geïntenteerde staking zowel door Chinezen als andere schepelingen, de zaak in der minne bijgelegd werd is toe te schrijven aan het feit, dat er onmiddellijk bemiddelaren op practische wijze waren opgetreden en die een caballeroso tegemoetkoming gekregen hebben bij het Bestuur van de Lago-Maatschappij. De arbeiders bij deze maatschappij krijgen in het algemeen vrij hoger loon dan die op Curaçao bij de Isla, terwijl het levensstandaard op Curaçao duurder is dan op Aruba. Dat de Arubanen tegenover de Curaçaoënaren op een bevoorrechte grond moeten staan, kan nooit de bedoeling zijn, dus moeten de Curaçaose arbeiders ook in evenredige mate tebedeeld worden en deze quaestie moet de oogappel zijn van de volksvertegenwoordigers op Curaçao, waarbij wij ook met hart en ziel willen medewerken in het belang van de mensheid. De loon-politiek van de Isla en de K.N.S.M. worden op Aruba uit den boze beschouwd en men kan er zeker van zijn dat dit nooit bij ons ingang zal doorbreken. Help de werkende klasse, vooral in deze tijd, anders komen wij in alle opzichten heel slecht te staan.

Hoogachtend,

De Voorzitter van de Arubaanse Arbeidersbond,

Henny Eman.

DE KRIJGSRAAD OP ARUBA.

Amigoe-man telegrafeert het volgende over de krijgsraad:

Getuigen gehoord weinig belangrijke ontwikkelingen verdediger ziet van horen verdere getuigen af vraagt voortzetting zaak op Aruba op nader te bepalen datum hetgeen krijgsraad goed gevonden.

Nederland.

NEDERLANDSE TROEPEN OP TIMOR VECHTEN NOG.

Het geallieërde hoofdkwartier in Australië vermeldt een verrassingsaanval op vijandelijke objecten bij Rabaul, Nieuw Guinea. Vele bommen waren raak. Kort daarop vond een nieuwe aanval plaats met scheepswerven als doel. Ook hier vielen de bommen raak. **Op het Nederlandse gedeelte van Timor woeden de gevechten nog voort. Australische en Nederlandse troepen opereren hier.** Zij zijn tot diep in de oerwouden doorgedrongen.

Ook bij de Philippijnen wordt nog altoos gevochten om verschillende versterkte eilanden. Op Cebu vecht men nog. Vijandelijke zeevliegtuigen deden een aanval (Australië, (AP) 23.4).

NEDERLANDERS OP JAVA GEVANGEN.

De onder Japans toezicht staande radio van Shanghai riep om, dat men op Java een nog niet bekend aantal vroegere Nederlandse officieren heeft gevangen genomen. Deze officieren zouden handelingen bedreven hebben met het kennelijke doel de orde en vrede in door Japan bezet gebied te verstoren (San Francisco, (AP) 22.4).

VAN KLEFFENS BOEKJE IN NEDERLAND.

Bekend is geworden, dat exemplaren van minister Eelco Nicolaas van Kleffens boek „Juggernaut over Holland" in Nederland zijn binnengesmokkeld en daar van hand tot hand gaan.

BEDOELINGEN EN VERKLARINGEN VAN MINISTER KERSTENS.

De Nederlandse minister van Handel, industrie en scheepvaart, Pieter Kerstens, heeft een rede voor Radio Oranje gehouden, waarin hij o.a. zeide: „In Nederland heerst op velerlei gebied gebrek, hetgeen niet alleen honger veroorzaakt, doch ook ondervoeding, hetgeen betekent, dat mijn departement er onder meer voor heeft zorg te dragen, dat onmiddellijk na de bevrijding van Nederland voor ten minste vier maanden voedsel opgestapeld zij. Hetgeen betekent 69.000.000 dierlijke protoïnen en voor de kinderen onder veertien jaar 840.000 kg. levertraan."

Minister Kerstens zeide nog, dat het de bedoeling der Duitsers is Duitsland te omringen met massa's vreemdelingen, teneinde te fungeren als buffer tussen Duitsland en Rusland. Vandaar dat Nederlandse arbeiders en boeren naar de Baltische landen gebracht worden. Op het ogenblik zijn 140.000 Nederlanders in Duitsland en 20.000 in bezet Frankrijk te werk gesteld. Het is de bedoeling dit aantal met tenminste 250.000 te vermeerderen. De Duitsers willen hiermede tevens de ontwrichting der bezette landen mede bereiken terwille van de Duitse overheersing en de slavernij der overheerste volken. De Duitsers trachten volgens verschillende methoden het politieke en economische aangezicht van Nederland te veranderen.

„Deze wereld mag onder geen omstandigheid Duits of Japans worden, wanneer zij bewoonbaar wil blijven."

DR. VAN MOOK EN VAN OIJEN AAN HET WOORD.

Dr. Hubertus J. van Mook heeft in de Verenigde Staten verschillende interviews toegestaan. Hij prees de ontvangst hem en zijn gezelschap in Australië bereid en de samenwerking ondervonden van de zijde van Australië's regering en volk. Hij prees de heldhaftigheid van het volk van Nederlands Indië en had een speciaal woord van lof voor de vliegers, die hem en zijn reisgenoten van Bandoeng naar Australië brachten.

Hij zeide, dat van enige vijfde colonne actie in Nederlands Indië niets is gebleken. De geschroeide aarde politiek is in die mate toegepast, dat de Japanners vele maanden zullen moeten wachten vooraleer zij een druppel olie uit de Indische bodem zullen kunnen halen, ook wanneer men eventuele geallieerde bombardementen buiten beschouwing laat. Het gezelschap, dat nu met Dr. Van Mook in de Verenigde Staten is, bestaat uit de volgende heren:

Generaal Van Oijen, Raden Adipati Ario Soejono, Mr. N. S. Blom, Dr. A. J. H. Lovink, mr. D. Crena de Jong, P. H. W. Sitsen, Dr. P. Honig, luit. kolonel H. L. A. van der Kroef (van de marine-vliegdienst), eerste luitenant P. Cruetzberg (van de luchtmacht van het leger), adjudant van generaal Van Oijen.

Dr. H. J. van Mook en generaal Van Oijen hebben radio-rede's tot Nederlands Indië gehouden. Dr. Van Mook: „Wij lieten in Australië een organisatie achter om teneinde alles te doen wat mogelijk is van onze kant om de strijd voort te zetten. Onze zee- en luchtmacht wordt daar verzameld en wellicht beter dan ooit uitgerust. Ik weet, dat Japan in vele opzichten de wetten van recht en menselijkheid in bezet gebied met voeten treedt. Dit verdiept onze zorg voor wat gij en onze eigen familieleden wellicht zult moeten ondergaan, doch dit zal ons niet verzwakken."

Generaal Van Oijen: „Wij hebben mensen-materiaal, vliegers en instructeurs genoeg, doch wij hebben geen vliegtuigen. Wij hebben niet opgehouden te vechten boven Java totdat ons materiaal geheel was uitgeput: toen hadden wij geen enkel gevechtsvliegtuig meer over."

VOORSPELLINGEN VAN EEN DIPLOMAAT.

De nieuwe Nederlandse gezant in Australië baron van Aerssen, die voor zijn komst in Australië o.a. Nederlands gezant in Iran was, heeft in een interview als zijn oordeel te kennen gegeven, dat de Duitsers wellicht een wanhopige aanval zullen doen teneinde de olievelden van de Caucasus en Iran in handen te krijgen en dat Hitler Leningrad en Moskou links zal laten liggen om dit te bereiken.

„Het is „wishful thinking", wanneer men zegt, dat de Duitsers tot nu toe militaire blunders hebben begaan. De geallieerden moeten op geweldige en algemene wijze trachten de as-genoten te vernietigen. Amerikaanse en Britse oorlogsvoorraden stromen door Iran naar Rusland in steeds toenemende mate. De bezetting van Java door Japan zal ongetwijfeld slechts tijdelijk zijn."

SMOKKELEN EN REVOLVERSCHOTEN.

Revolverschoten, die iedere nacht aan de Nederlands-Belgische grens worden gehoord, duiden erop, dat daar zwermen van voedselsmokkelaars bezig zijn. Van Duitse zijde schat men dat alleen in Maart ruim 50 ton rogge over de grens zijn gesmokkeld en bovendien nog grote hoeveelheden bonen en andere groenten. Op een nacht zijn alleen bij Chaam 42 smokkelaars door de Duitsers gepakt, doch het bedrijf duurt onverminderd voort.

DE GROTE ROOF.

Gedurende het eerste jaar van N.S.B.-er Mr. Rost van Tonningens presidentschap van de Nederlandse Bank groeide het bezit van deze bank aan Duitse marken en schatkistbiljetten met niet minder dan 1.000.000.000 gulden. Dit bedrag vertegenwoordigt de Duitse „aankopen" in Nederland.

NIEUWE HEREN.

De Japanners in Nederlands Indië hebben bevolen dat alle vreemdelingen zich moeten doen inschrijven in openbare registers en gehoorzaamheid aan de Japanse autoriteiten moeten beloven. Wanneer zij dit niet doen zullen zij als vijandige vreemdelingen worden beschouwd. Voor die inschrijving moeten zij notabene ook nog betalen.

Europese en Amerikaanse mannen: 150 gulden; vrouwen 80 gulden. Chinezen en andere Aziaten 100 en 50 gulden.

DE NEGEN MILLIOENSTE.

„Nederland binnen Europa" heeft op 26 Januari zijn negen millioenste inwoner geregistreerd. Over de bevolkingstoeneming van 8 op 9 millioen heeft Nederland tien jaar en twee maanden gedaan. In 1933 was het bevolkingscijfer dus 8 millioen. In 1844 bedroeg het 3 millioen; de vogende millioenen werden volgemaakt respectievelijk in 1879, 1897, 1911 en 1922.

Wat het geboortetal betreft: dagelijks worden gemiddeld 500 kinderen geboren; dagelijks overlijden gemiddeld 220 personen.

Nederland telt thans 271 inwoners per vierkante kilometer. Schiedam en Den Haag zijn het dichtst bevolkt. Schiermonnikoog het dunst.

HAAST JE LANGZAAM.

De „haast je langzaam" campagne waarmede in Nederland de nazies en de door hen beheerste industrie worden gesaboteerd heeft succes. Dit wordt voor een deel mogelijk gemaakt doordat de nazies een stortvloed van papieren over Nederland uitstrooien, die ingevuld en ingeleverd moeten worden en ieder van die papieren geeft gelegenheid tot „vergissingen" en „vergeetsigheden".

De Nederlanders hebben van dit soort ontastbare tegenwerking een „schone kunst" gemaakt, welker subtiliteit verre de resultaten van gewone sabotage overtreft.

JORIS IVENS.

De wereldbekende Nederlandse cineast Joris Ivens, lid van de „arts and cinema" faculteit van de universiteit van Zuid-Californië is uitgenodigd om naar Ottawa te komen om een film te maken van de Canadese oorlogsmarine.

OVERLEDEN.

Het overlijden in Nederland wordt gemeld van: Mr. H. J. Dijckmeester, oud commissaris der Koningin in Zeeland (Den Haag, 94 j.); Jhr. mr. K. J. Schorer, advocaat en oud-lid der gedeputeerde staten te Utrecht (71 j.); H. W. C. Stolle, oud-gemeenteraadslid van Rotterdam (74 j.).

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Het is verboden foto's te nemen van Duitse en Nederlandse nazie-autoriteiten terwijl zij... aan het eten zijn.

— Het is verboden boeken, feuilletons, korte verhalen te publiceren met Engelse achtergrond.

— Een Winschoter juffrouw heeft driedunizend gulden boete of 75 dagen hechtenis gekregen wegens het kopen van koffie op de „zwarte markt".

—Stokoude rijtuigjes zijn te voorschijn gehaald en doen nu dienst als vervoermiddelen.

— Het kruis is op het ogenblik het uiterlijke kenteken van Nederlands patriottisme. De Duitsers zijn er verlegen mee. Het is den NSB'er bij speciale dagorder verboden dat kruis gewelddadig van de kleren van voorbijgangers te trekken".

— Nu de zon weer gaat schijnen, komen de jaloezieën en zonneschermen weer in gebruik. Vele daarvan zijn „merkwaardigerwijze" oranje geverfd...

— De Nederlandse consul-generaal voor Australië en Nieuw-Zeeland de heer Elink Schuurman is naar de Verenigde Staten vertrokken.

— Het aantal Joodse huwelijken in Amsterdam is in Maart vervijfvoudigd. Men veronderstelt dat er iets broeit voor Joodse vrijgezellen. Het dappere NSB nationale Dagblad vraagt maatregelen tegen deze „vlucht in het huwelijk".

— „Volk en Vaderland" is boos omdat de paar duizend nog bestaande abonnees op het (eens anti-revolutionaire) dagblad „De Standaard" anonyme circulaires thuis gestuurd krijgen die hun met aandrang verzoeken hun abonnement op te zeggen.

— Een nieuw dwangmiddel: alleen kunstschilders „die de nieuwe orde begrijpen" zullen nog linnen voor hun schilderijen krijgen.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

NOGMAALS DE VERPLICHTE WETTELIJKE AANSPRAKELIJKHEIDSVERZEKERING.

De beschouwingen van de laatste tijd samenvattend, zouden wij gaarne nog enkele korte opmerkingen willen maken met betrekking tot het thans bij de Staten van Curaçao aanhangig gemaakt project der verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor automobilisten. Uiteraard gaan wij hierbij stilzwijgend voorbij die beschouwingen, welke de eigenlijke zaak niet raken, alsmede die, welke blijk geven van een niet-begrijpen of een niet-willen-begrijpen van de quintessence der zaak.

1. De stelling, dat het nieuwe project geen verzekering zou zijn en derhalve niet behoort tot het terrein der Verzekering-Maatschappijen, is geheel onjuist. De gehele opzet bewijst dit reeds, nl. overneming van een bepaald risico tegen ontvangst van een premie. Bovendien spreekt men zelf van sociale verzekering, dus verzekering.

Overal ter wereld, ook in Curaçao, wordt de sociale verzekering uitgeoefend door Verzekering-Maatschappijen.

In landen waar een verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering reeds bestaat, kent men deelneming hieraan door particuliere Verzekering-Maatschappijen.

2. Verzekeringsdwang in een andere vorm dan thans is voorgesteld, behoeft niet in het minst mee te brengen behoud van excepties, die werken ten nadele van den getroffene. Ook hierbij kan wettelijk voorzien worden in excepties, die werken in een andere richting, nl. verhaal op den schuldenaar, gelijk ook de voorgestelde regeling heeft.

3. Het onderscheid tussen de invoering en de uitvoering der verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering wordt steeds naar de achtergrond gedrongen. De voorgestelde wijze van uitvoering is echter de kern van het geschil. Uitvoering met deelneming der Verzekering-Maatschappijen kan zonder enig bezwaar plaats vinden. Dit is niet alleen billijk tegenover de bestaande organisaties, doch ook gewenst met het oog op de toekomst. Artikel 17 der voorgestelde verordening sluit niet alleen nu, doch ook voor de toekomst practisch gesproken elke deelneming door andere Verzekering-Maatschappijen uit. Zou op een der andere eilanden b.v. Aruba, het verlangen rijzen het risico der Arubaanse automobilisten bij een eigen Arubaanse Maatschappij te verzekeren, dan is dit niet mogelijk. Niemand kan meedoen. Alles wordt finaal afgesneden. Een monopolie in optima forma dus, hetgeen nimmer werkt ten gunste van het publiek. Bovendien vergete men niet, dat het hier om een reeds lang door anderen betreden terrein gaat.

4. De uitspraak, dat de N.V. Veilig Verkeer tegen kostprijs verzekerd wordt, niet gedekt door de Memorie van Toelichting, die uitdrukkelijk aangeeft en waarborgt, dat deze instelling winst zal maken te verkrijgen uit de heffing op de benzine

5. Ook het gehele administratieve apparaat der nieuwe instelling en de opzet hiervan zal door de benzine-verbruikers bekostigd moeten worden. De andere Verzekering-Maatschappijen beschikken reeds over een organisatie, waardoor zij ongetwijfeld op een lager kostencijfer uitkomen.

6. Het ware zeker gewenst vrij te geven hoeveel de heffing op de benzine zal bedragen, opdat de financiële consequenties voor den automobilist kunnen worden overzien. Niettemin toont de meest voorzichtige schatting reeds aan, dat de bedrijfsautohouder zwaar door de nieuwe regeling zal worden getroffen, hetgeen in feite betekent, dat juist de kleine man de dupe wordt.

Hierbij zij opgemerkt, dat de stelling, dat het gevaar, hetwelk de automobilist schept, naar zijn benzine-verbruik kan worden afgemeten, slechts ten dele opgaat. Ten eerste dient rekening gehouden te worden met de veel grotere routine in het besturen van auto's door hen, die veel rijden; verder is van belang het doel, waarvoor de auto gebruikt wordt, terwijl tenslotte van grote invloed is op welke uren van de dag gereden wordt. De particuliere auto rijdt in de regel het minst, doch practisch altijd op de spitsuren. De bedrijfsauto daarentegen en speciaal de bestel- en vrachtauto, rijdt meestal op de zg. stille uren, die veel minder gevaar voor aanrijdingen opleveren dan de spitsuren. Daarom zal dan ook de bedrijfsauto, die bv. 8 uur per dag rijdt tegenover een particuliere auto, die 2 uur per dag op de weg is, zeker geen gevaar opleveren van 4x dat der particuliere auto doch minder.

Een premieheffing voor de bedrijfsauto van 4x die der particuliere auto is dan ook positief onbillijk en niet in overeenstemming met het gevaar, dat de bedrijfsauto schept.

De thans geldende premies voor particuliere auto's en bedrijfsauto's, uitgezonderd autobussen en huurauto's, zijn gelijk. Dit moge evenmin geheel juist zijn, omdat de bedrijfsauto wel wat meer gevaar oplevert; sociaal bekeken is deze gelijke premienotering toe te juichen. Een particuliere auto is toch veelal een luxe bezit en wie zal er op tegen zijn, dat de luxe-auto bezitters in verhouding iets meer betalen, zulks ten voordele van de bedrijfshouders, die veelal geheel moeten bestaan van hetgeen hun auto oplevert?

Een premieheffing evenredig aan het benzinegebruik is dus niet alleen onjuist, zij mist bovendien de sociale inslag van de premienotering van nu.

7. Dat wij belanghebbenden zijn, hebben wij nimmer betwist. Dit wil evenwel toch niet zeggen, dat wij de zaak niet objectief zouden kunnen bezien?

Aan de andere kant zal er ook wel niemand willen beweren, dat Mr. Papier respectievelijk de N.V. Veilig Verkeer geen belanghebbenden zijn!

8. N.V. Fatum betaalt elke schadevergoeding in overeenstemming met haar polisvoorwaarden uit en tracht nimmer juridische constructies uit te vinden, waardoor zij van haar schadevergoedingsplicht zou kunnen worden ontheven. Schade toegebracht tijdens de verduistering wordt zonder enige beperking door onze Maatschappij vergoed.

9. N.V. Fatum heeft geen enkel monopolie. Curaçao is twee sociale verzekeringswetten rijk, de Ongevallenregeling en de Ziekteregeling. Het risico der Ongevallenregeling wordt verzekerd door N.V. Fatum en door een Cubaanse Maatschappij, de Compañia Cubana de Fianzas. Iedere andere Maatschappij kan hieraan meedoen.

Het risico der Ziekteregeling wordt, voor wat betreft geneeskundige behandeling en verpleging, door het Gouvernement verzekerd. Fatum is met de administratieve uitvoering belast, hetwelk in geen enkel opzicht een monopolie is. Het ziekengeld kan geheel vrijwillig bij N.V. Fatum worden verzekerd.

10. N.V. Fatum heeft niet de minste aanleiding de oprichting van andere Verzekering-Maatschappijen tegen te gaan. Integendeel zij werkt altijd met haar soortgenoten samen en is ook tot samenwerking met een Curaçaose Maatschappij bereid. N.V. Fatum verzet zich slechts tegen een monopolie op een bepaald deel van het verzekeringsterrein, onverschillig of dit nu is een monopolie voor de N.V. Veilig Verkeer of de N.V. Onveilig Verkeer of hoe de te bevoordelen Maatschappij ook moge heten.

N. V. Fatum.

BIDDEN VOOR DE CHINEZEN.

De zon die gewoonlijk reeds om 6.30 uur vanuit het Oosten haar stralen over Curaçao uitspreidt, bleek gistermorgen — 20 April — in het duister te zijn gehuld. De natuur voorzag de toekomst, doch was niet machtig die tegen te werken. Zij was evenwel hierover verbolgen en verbood der zon de mensen te beschijnen.

De morgen was sober, doch de middag soberder, en geleek de middag, waarop het „grote drama van Calvarië" herdacht wordt, toen om wille van de gerechtigheid echt onschuldig bloed de aarde bevlekte. De maan, die des avonds een lach op de gezichten van de wandelaars moest ontplooien, en de daken wit moest schilderen, ging in staking over. Wat de natuur met haar soberheid in de morgen voorspelde, voltrok zich in het kamp van onwillige zeelieden.

Begrijp ik het gisteren goed, dan werd tijdens een selectie een kudde van haar herder ontroofd, met het gevolg, dat op een angstkreet van den gevangen herder de kudde verwilderd werd en rare sprongen maakte, waaruit tragische gevolgen zijn voortgekomen. Wie was hierop voorbereid? Was het de groep, die ter selectie met gewapende macht was uitgerokken of de „gelen", die tot de aanval zijn overgegaan? Indien het in de bedoeling lag door vertoon van geweren de gemoederen te bedaren, dan geeft dit blijk van gebrek aan kennis van de mentaliteit van de Oosterlingen, die om hun koelbloedigheid bekend staan. Wie ook de aanvaller geweest moge zijn, wil ik een saluut brengen aan de „gelen", die gevallen zijn op het veld van eer, de rechtvaardigheid.

Het bloed kruipt mij door de aderen en moet ik daarom dengenen, die het leven om wille van de rechtvaardigheid in de goede strijd gestreden hebben, en dengenen, die nog zullen vallen in deze slag een „Rust en Vrede" wensen.

Het heeft mij vreemd aangedaan, dat der pers inz. de Amigoe, waarvan met hecht gesproken kan worden, dat die de belangen van het volk behartigt, nagelaten heeft een regel aan de zielerust van de „zonen van het hemelse rijk" te wijden. Is het niet de gewoonte van de plaatselijke pers helden, die in het Vaderland, en door vijandelijke actie het leven geven, te gedenken? Waarom dezen dan niet? Of zijn zij geen helden, zij die hun bl... ven hebben voor de geallieerde... de rechtvaardige zaak?

Moge de Amigoe dit te ... maken en hen met een regel al... quiem aeternam dona eis Do... lux perpetua luceat eis" gedenk...

De rechtvaardigheid zege...

A. B. ...

Naschrift: Velen zal het goe... dit artikel van den Heer A. ... wien nog het Chinese bloed d... deren door de aderen vloeit, te ... Het is een stuk, zoals geen N... ling het schrijven zou, maar da... om des te hartelijker klinkt. W... ken den Heer Lo dan ook voo... stuk. Wat de inhoud betreft, m... is het den Heer Lo ontgaan, e... schien had hij het stuk reeds ... toen hij het las, maar in de ... van jl. Dinsdag hebben wij het ... van de 12 Chinezen herdacht. ... wij van harte nogmaals doen e... blijven doen: Heer, schenk h... eeuwige rust en het eeuwig lic... lichte hen. — Redactie.

OPROEP TOT BETEUGEL...

Wilt gij door daden helpen ... wen?

Toont dan nu dat gij bereid ... beste te geven wat in u is. Help... de gemeenschap op peil te houd... onder welke zware druk ook hoo... voeren.

Maakt u zelf sterk door voor a... te denken, maar denkt niet alle... uw eigen heil.

Weest een voorbeeld van ... sing voor hen, die zwakker zij... zowel geestelijk als economisch e... nedert u niet door u zelf te ... wat ons allen toe behoort.

Zonen van „Mercurius" groe... klein tracht u los te maken van d... en de onzekerheid van het bestaa... u en de uwen, en neemt als mo... Ik wil mij, en de mijnen niet ... rechten ten koste van andere... niet hamsteren.

Beteugelt uw egoïsme ter ... ming dat gij de slaaf zult worde... de geldhonger der moderne econ... Wilt gij niet tot dit besef kom... zijt gij niet doordrongen van ... evenwichtigheid welke bestaat ... het levenspeil en de economis... nanciële omstandigheden, dan ... te de brengen offers onvergeefs... zwaarder worden en zullen de ... groepen der bevolking het e... getroffen worden.

Vandaar dit beroep op u, ... ren en kooplieden van Curaçao, ... gemeenschap van goede wil te ... vrede te scheppen; ziet! de ingez... stukken in onze locale bladen ... erop, dat het verderfelijke ... tingssysteem van sommigen ... schrik reeds duizenden om ... heeft geslagen. Zij eisen zeer ... dat in het licht van onloochenba... ten, het nemen van doortastende ... regelen niet langer mag worde... steld.

Wij hopen echter, dat het G... nement niet langer zal aarzele... strenger op te treden en direct ... grijpen, opdat er een einde kome ... liberalistische gesel, waar teg... de minderheid steeds weerloos st...

G. R. H. Jap Tjoe...